

Lovforslaget tager derfor først og fremmest Sigte paa denne Tarifsændring. Men idet Forslagets Fremkomst derved er nødvendiggjort, har man anset det for rettest i Forbindelse hermed at foreslaa Loven af 18de Juni 1870 ændret eller suppleret paa saadanne Omraader, hvor de i Aarenes Løb indhøstede Erfaringer have vist Modificationerne i Statutterne ønskelige.

Til § 1.

En enkelt Person kan nu hos Anstalten tegne som Maksimum 40,000 Kr. Livsforf. og 2,000 Kr. aarlig Overlevelsesrente, eller 20,000 Kr. Livsforf. og 4,000 Kr. aarlig Overlevelsesrente. Det synes naturligere at erstatte disse Regler med den foreslaaede, hvorefter Livsforf. Beløb sammenlagt med det tilbørlige af Overlevelsesrentens Aarsbeløb ikke maa overstige 60,000 Kr. Den, som kun har Brug for den ene af de nævnte to Forsikringsarter, vil da kunne forsikre en større Sum end nu, men dette fraregnet vil det ses, at Maksimalgrænsen stemmer med de bestaaende. Anstalten er efterhaanden vokset saa meget, at 60,000 Kr. neppe er 1 pro mille af dens behøvede Formue, medens det samme Beløb ved Begyndelsen af 1871 var henvend 3 pro mille af Formuen. Den ældre Bestemmelse om, at der kun maa sikres en enkelt forsørgt 2,000 Kr. aarlig i Overlevelsesrente, er af underordnet Betydning for Anstaltens Økonomi, og den foreslaas derfor ikke ophævet.

Til § 2.

Naar en Interessent vil ophæve sin Forsikringskontrakt, opgøres Mellemværenbet med ham paa den Maade, at man ved Udtrædelsen beregner, hvad Anstalten skylder ham, og hvad han skylder Anstalten. Begge disse Forpligtelser, saaledes som de fremgaa af Kontrakten, kapitaliseres, og idet de udbundne Kapitalværdier benyttes uden at forøges med de Drifts- og Sikkerhedstillæg, som skulde lægges til, hvis der skulde finde et Indløb Sted hos Anstalten af en til Forpligtelsen svarende Ydelse fra denne, erstatter Anstalten vedkommende det Beløb, hvormed Kapitalværdien af dens Forpligtelse overstiger Kapitalværdien af hans. Denne Opgørelsesmaade er i og for sig meget billig og retfærdig til alle Sider, saalænge Forsikringen er tegnet mod tarismæssig Præmie. Men den er det ikke i samme Grad, dersom den udtrædende ved Forsikringens Tegning kun har kunnet blive optaget mod en forhøjet Præmie, f. Eks. fordi hans Helbred ikke var helt tilfreds-

stillende (iffr. Loven af 18de Juni 1870 § 7, 2det Stykke). Han faar nemlig da mindre Godtgørelse, idet hans Forpligtelse, og dermed dennes Kapitalværdi, er større, end hvis hans Præmie var tarismæssig. Et Eksempel vil oplyse dette:

En Mand tegner i 30-Aars Alderen en sædvanlig Livsforf. paa 1,000 Kr. mod livsvarig tarismæssig Præmie af Kr. 20,05 Dre aarlig. 20 Aar efter ønsker han at udtræde. Han er da 50 Aar gammel, og Regningen bliver følgende:

Kapitalværdien af Anstaltens Forpligtelse til at betale 1,000 Kr. ved paagældendes Død er for 50-Aars Alderen
Kr. 515.89

Kapitalværdien af hans Forpligtelse til aarlig, saalænge han lever, at indbetale Kr. 20,05 Dre, er for samme Alder..... „ 255.24

Forstellen..... Kr. 260.65 er altsaa den Værdi, der skal godtgøres.

Har derimod en Mand i 30-Aars Alderen tegnet samme Forsikring, men saaledes, at Anstalten paa Grund af hans ringere Helbred har regnet ham 5 Aar ældre, betaler han en aarlig Præmieforhøjelse af Kr. 4,13 Dre, altsaa i alt Kr. 24,18 Dre aarlig. Og hvis han udtræder 20 Aar efter, bliver Regningen da:

Kapitalværdien af Anstaltens Forpligtelse er som før..... Kr. 515.89

Kapitalværdien af paagældendes Forpligtelse til at betale Kr. 24,18 Dre aarlig, saalænge han lever, er derimod for 50-Aars Alderen..... „ 307.82

Værdien at godtgøre bliver altsaa kun..... Kr. 208.07 eller Kr. 52,58 Dre mindre end i det forrige Tilfælde.

Der er nogen Ubillighed i denne Forstel. Hvis nemlig den sidstnævnte forsikrede, som ved Udtrædelsen ikke havde normal Helbred, før sin Udtrædelse fremlægger god Helbredsesattest, kan Præmieforhøjelsen bortfalde ifølge § 6, næstsidste Stykke i Anstaltens Plan af 29de December 1870. Og er dette fket, vil hans Forpligtelse derefter være reduceret fra Kr. 24,18 Dre aarlig til Kr. 20,05 Dre aarlig, saa at han da ligesom den førstnævnte forsikrede faar Kr. 260,65 Dre godtgjort. Med andre Ord, Anstalten betaler den samme forsikrede ved Udtrædelsen — eller, om man saa vil, for Kontraktens Ophævelse — mere, hvis han er sund end hvis han er svagelig, hvilket aabenbart ikke er korrekt. Da Anstalten ved